

дружина, отрядъ: По пѣть-тъ въ движеніе на тѣмъ свадбѣ, трябва да ся избромятъ отъ 100—400 свадбари—цѣла орда, като за прѣселеніе съ князь-тъ си за едно. Ч. 84. Воиводата знаеше, че оная сръдита, своеглавна ордия (*разъярившаяся, своевольная толпа*) може да го положи на мѣсто. Тб. 27. „Иде Марко Муса да прибие И да влѣзе въ вашата ордия, Да отвлѣче твойто вѣрно либе“. З. 287. Пукнѣ пушка изъ немеска ордіи. Ч. 298. Турска-та ордія била во Костенець, а Българска-та околу Самоковъ. М. р. 78*). Дошло писмо отъ Влашка на я, Да си пойдамъ на Косово-поле широко; настанала турска орди,—силна войска, Ке си пойдамъ дури тамо. М. 97. И не остави нито по гробиштата нихни еничарски *ордийни* бѣляци да се нахождатъ по свѣтътъ. Пс. 9—10 р. 17.

Орѣдѣжъ м. св. **Орѣдѣвамъ** м. дл. порѣдѣю, рѣдѣю: Видѣше се ясно, какъ орѣдѣвахъ и падахъ като споне поляцитѣ! Тб. 80. Развалена-та кръвъ орѣдѣла. Л. Д. 1874 р. 188. Орѣдѣлый топлый въздухъ. Ъб. р. 72.

Орѣжжъ м. св. **Орѣзвамъ** м. дл. обрѣжу, обрѣзваю; подрѣжу, подрѣзваю: И прѣзъ тоя мѣсяцъ (Февруарій) ся орѣзвать и чистять овошкы-ты. Л. Д. 1870 р. 182.

Орѣловъ Орѣлски пр. орлиный: Дай ми очи орелови, Соколови криле. К. I, 137. Орелско гнѣздо. Х. II, 20.

Орѣлъ с. м. орель. **Орлица** с. ж. орлица. мн. ч. **Орли, Орлове Орлица**, уменьш. **Орлѣ Орленце**: Я излѣзъ мале момкова, Та да си видишь на двory, Какъвъ ти орель долѣтъ, И слѣдъ орела орлица! Пк. 122. Два орла съ бѣсѣа, бѣли пѣни пуца'а (воденица). М. р. 531. Надъ Стояна ся вѣха Три орли, три мили брате. М. 140. Око-то челоуѣческо нѣма пронизательность-та на сокола или орела. Л. Д. 1874 р. 137. Орлове гробъ ке копаать, Бѣртали ке те креваать, Чафки попови ке бидать. М. 223. Варвяха що варвяха, и виде на едно място, че дѣца лояхъа орлета; той откуни съ пари орлета-та, па ги остави да си живеятъ. Ч. 248. Въ синьо небе черно орленце си видя, Че си нусна сивія соколъ, За да му олови черно орленце. Ч. 317. Орленцата были еще безъ крылни. Сб. 6. И *орлетията* (*Търниский поворъ*) припищали и онъ се разбудилъ. Пс. XI р. 138.

Орѣховъ Орѣшовъ Орѣшковъ пр. орѣховый: Орѣхово дърво. К. II, 31. Голѣми дървета орѣшови. Зк. 221. Орѣшкова дупчица. Кн. 241.

Орѣхъ с. м. орѣхъ (*дерево и плодъ*). мн. ч. **Орѣхи Орѣи** (у Бол. и Орѣси), ум. **Орѣхче Орѣшче Орѣѣче Орѣше** орѣшекъ: „Что си метнала, Доне, Доне девойко, На пѣтъ подъ оряхъ И метнала си Чомберъ на глава?“ М. 310. Свирачътъ „кара бакалъ“ подхвърква